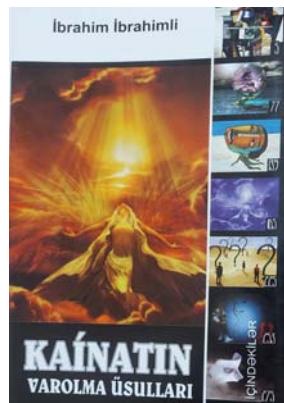

Bugünlerde "Ədalət" qəzetiñə qonaq gəlmış söz adamı İbrahim İbrahimli biziñ özünüñ bir kitabını bağışladı. İstedadlı qələm dostumuz kitabını "Kainatın var olma üsulları" adlıdır. Kitabın girişində müəllifin biz-lərə üz tutaraq yazdığını fi-kırılrlarla tanış olarken hiss etdim ki, o, kitaba daxil etdiyi şeirləri, publisist yazıları, ESSE-ləri və digər nümunələri özü-neməxsus ölüçülərlə, özünün seçdiyi

de ruh teması olsun, fikir bağlılığı yaransın. Məsələn:

*Gedənləri görmediñ,
Gələnləri gör barı.
Ömrümün o dünyasında
Ömrümü al barı -
Ölüm qabağında.*

*Saxla ömrümü özündə,
Uzaq olsun dərdən də.
Kimsə ömrümü görməsin
Adilik biçimində -
Ölüm qabağında.*

*Ömrümə işiq ara,
Ömrüma ömür tapım.
Ömrünün işığı düşsün ömrümə,
Bu dünyani yaşadıım -
Ölüm qabağında.*

"Kainatın var olma üsulları"

janr müstəvisində sıralayıb. Ona görə də o, öncədən oxucuya xəbərdarlıq edib ki, bu kitabdakı mətnlər əslubuna, ifadə etdiyi ədəbi janra görə hər gün qarşılaşdıgımız kitablardan fərqlənir. Təbii ki, bu təqdimat şəxşən bir oxucu kimi məni özünə çəkdiyi üçün səbirlə ve maraqla müəllifin təqdim etdiyi kitabı oxumağa başladım. Və elə ilk publisist düşüncə nümunəsi olan fikir mənim üçün diqqətçəkən oldu. Belə ki, müəllif vurğulayıb:

- Sevgimizi sonsuzluğa qədər yaşayacam. (Bu gördüyüm yuxunun reallığı). O sonsuz yuxunun sonsuzluğunda. Sevgimizin xatırələrini, mənə yaxınlığını sonsuzluğa qədər və həmçinin sonsuzluğun ömrünü yaşadacaq biziñ və həmçinin sevgimizin sonunun olmamağı (xüsusi vurğulayıb ki, sözügedən məqam dünən reallaşıb).

Təqdim etdiyim bu fikir müəllifin sevgi sonsuzluğuna fəlsəfi baxışının onun əbədiyyaşarlılığınıñ, güvenin və inamının ifadəsidir desəm, yəqin ki yanılmaram.

Elə bu əslubda da qaranlışa, yaşanmamış bir gün və digər məqamlara öz baxışını ifadə edən müəllif kitabdakı şeirlərində də həmin özel baxış bucağını oxucuya təqdim edir və istəyir ki, onunla oxucu arasında təkcə şeirin yazılı forması, misra düzümü yox, həm

Zənnimcə, təqdim etdiyim bu şeir özü-özüyündə müəllifin ömrə də, ölümə də, sevgiye də hansı mərtəbədən və hansı nəzərlərlə baxdığını göstərmış olur. Birmənali olaraq, oxucu olaraq hiss edirsen ki, səhbət ruh dünəyasından, ruh ələmindən gedir. Ona görə də onun:

*Sizi and verirəm Allahın Allahlığına,
Ölümlə və ölümünlə sevişməkdən,
Ölümü və ölümümü ömrümə gəzdirməkdən
Ölümə və ya ölümümə sevinməkdən
Qoruyun məni.*

İbrahim İbrahimlini ruh, məntiq və bir az da özünəməxsus fəlsəfi düşüncələr aspektində, hardasa mənə görə yerdən yuxarı, göydən aşağı bir məkanda qərar tutan, gəzib dolanış ilham pərisinin diktəsi olan bu kitab yəqin ki, artıq diqqəti çəkib. Çünkü istedadlı şairin bu kitabında mən yaşamağı da, sevməyi də, yaşatmayı da, sevdirməyi də, hətta ölməyi və ya öldürməyi də yalnız ilahi eşqin, sevginin gücü ilə etməyin mümkünlüyünə aşkar bir çağırışla qarşılaşdım. Mən kitabda mehz vurğuladığım məqamların hakim olduğunu daxili bir yəqinlik hasil etdim. Elə bu yəqinlikdə də müəllifə və onun oxucularına uğurlar dileyirəm.

Əbülfət